

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 10 shkurt 2017
Nr. ref.:RK 1039/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI45/16

Parashtrues

Muhamet Nikqi dhe Arbnor Nikqi

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 222/2015, të 17 nëntorit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Muhamet Nikqi dhe Arbnor Nikqi nga Peja (në tekstin e mëtejme: parashtruesit e kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesit e kërkesës e kontestojnë Aktgjykimin e Gjykatës Supreme (PML nr. 222/2015, të 17 nëntorit 2015), me të cilin është refuzuar kërkesa e tyre e përbashkët për mbrojtjen e ligjshmërisë si e pabazuar.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, me të cilin pretendohet të jenë shkelur të drejtat e parashtruesve të kërkesës të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 3 mars 2016, parashtruesit e dorëzuan kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 13 prill 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Arta Rama-Hajrizi dhe Gresa Caka-Nimani.
7. Më 3 maj 2016, Gjykata i njoftoi parashtruesit për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme të Kosovës.
8. Më 14 dhjetor 2016, Kolegji shqyrtues pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit raportues i rekomandoi Gjykatës, në përbërje të plotë, papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

9. Më 20 shkurt 2012, Gjykata Themelore në Pejë (Aktgjykimi P. nr. 833/09) shpalli parashtruesit e kërkesës fajtorë për kryerjen e veprës penale në bashkëkryerje, dhe i dënoi me dënim burgimi në kohëzgjatje prej 6 (gjashtë) muajve.
10. Parashtruesit e kërkesës kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Pejë paraqitën ankesë në Gjykatën e Qarkut në Pejë për shkak të shkeljeve esenciale të procedurës penale, shkeljes të së drejtës materiale, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike. Parashtruesit kanë kërkuar që Gjykata e Qarkut t'i lirojë nga akuza ose ta kthejë rastin për rigjykim.

11. Kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Pejë, përveç parashtruesve të kërkesës, ankesë në Gjykatën e Qarkut në Pejë ka paraqitur edhe pala e dëmtuar për shkak të vendimit për dënimin, duke propozuar që gjykata e shkallës së dytë ta ndryshojë aktgjykimin e shkallës së parë dhe të akuzuarve t'ua shqiptojë dënimin sipas ligjit.
12. Më 20 shkurt 2012, Gjykata e Qarkut në Pejë (Aktvendimi AP. br. 63/12) aprovoi ankesën e parashtruesve, e prishi aktgjykimin e shkallës së parë dhe e ktheu për rigjykim. Sa i përket ankesës së palës së dëmtuar, ajo nuk është shqyrtuar, pasi që palës së dëmtuar i është dhënë mundësia që të paraqesë pretendimet e veta në procedurën e rigjykimit.
13. Në arsyetimin, Gjykata e Qarkut në Pejë, *inter alia*, theksoi:

“[...] gjykata e shkallës së parë nuk ka pasur kompetencë për gjykimin e kësaj çështje penale, por kompetencë ka pasur Gjykata e Qarkut, kështu që rezulton se aktgjykimi i sulmuar është i përfshirë me shkeljen e rëndë të cekur më lart të dispozitave të procedurës penale. [...] Meqenëse aktgjykimi është i përfshirë me shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale, kjo gjykatë nuk u lëshua në vlerësimin e pretendimeve tjera ankimore të parashtruara me ankesat e mbrojtësve të të akuzuarve si dhe në ankesën e përfaqësuesit të palës së dëmtuar, nga se të njëjtit këto pretendime mund t'i parashtronjë në rishqyrtimin e çështjes. [...]”
14. Më 19 dhjetor 2014, Departamenti për Krime të Rënda të Gjykatës Themelore në Pejë [Aktgjykimi P. nr. 206/13] shpalli parashtruesit e kërkesës fajtorë për kryerjen e veprës penale në bashkëkryerje dhe i dënoi me dënim burgu në kohëzgjatje prej 1 (një) viti.
15. Në arsyetimin, Gjykata Themelore në Pejë, *inter alia*, theksoi:

“[...] Me rastin e vendosjes mbi dënimin duke vlerësuar në kuptim të parimit "refarmatio in peius" nga neni 395 të KPPK-së. Gjykata konkludon se parimi nuk është shkelur nga se në rastin konkret kishte ankesë edhe në dëmin e të akuzuarve nga përfaqësuesi i autorizuar i palës së dëmtuar si dhe për faktin se çështja në fjalë ishte vendosur nga gjykata in kompetente. [...]”
16. Parashtruesit e kërkesës paraqitën ankesë në Gjykatën e Apelit kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Pejë.
17. Më 16 korrik 2015, Gjykata e Apelit [Aktgjykimi PARK. nr. 107/2015] refuzoi ankesën e parashtruesve të kërkesës si të pabazuar dhe e vërtetoi aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Pejë.
18. Parashtruesit e kërkesës paraqitën kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme kundër aktgjykimit të shkallës së parë dhe aktgjykimit të shkallës së dytë.

19. Më 17 nëntor 2015, Gjykata Supreme (Aktgjykimi Pml. nr. 222/2015) refuzoi kërkesën e parashtruesve për mbrojtje të ligjshmërisë. Në arsyetimin e saj, Gjykata Supreme, *inter alia*, theksoi:

“[...] Fakti se të dënuarit konsiderojnë se ankesa e paraqitur nga pala e dëmtuar është dashur të hudhet, meqenëse nga përmbajtja shihet se ankesa është paraqitur edhe për bazën sa i përket shkeljeve të ligjit penal, është çështje e cila fare nuk u shqyrtua dhe gjykata e shkallës së dytë ka vendosur sipas detyrës zyrtare të anulojë aktgjykimin për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale. Me këtë rast nuk janë shqyrtuar ankesat as të dënuarve dhe as të përfaqësuesit të palës së dëmtuar, andaj edhe nuk mund të themi se ka pasur ankesë vetëm në dobi të të akuzuarit, përkundrazi kemi pasë edhe ankesë në dëm të të akuzuarve.

Kusht themelor i zbatimit të ndalimit të reformatio in peius, është ekzistimi i ankesës ose i një mjeti tjetër juridik vetëm në favor të të akuzuarit, dhe kur përveç ankesës në favor të tij ekziston edhe ankesa në dëm të tij, aktgjykimi mund të ndryshohet në dëm të të akuzuarit, ashtu si edhe është vendosur në rastin konkret. [...]”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

20. Parashtruesit e kërkesës pretendojnë shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, të së drejtës për mjet juridik dhe për mbrojtje gjyqësore, të garantuara me Kushtetutë.
21. Parashtruesit e kërkesës gjithashtu pretendojnë se vendimet e gjykatave të rregullta janë në kundërshtim me parimin “*reformatio in peius*”.
22. Parashtruesit kërkojnë nga Gjykata:

“Që Aktgjykimi i Gjykatës Komunale në Pejë P. nr. 833/09 të merret në konsideratë ashtu që për Muhamet dhe Arbnor Nikqi çështja penale të kthehet në rigjykim, në mënyrë që të akuzuarit të marrin një dënim të favorshëm.”

Dispozitat ligjore relevante

KODI Nr. 04/L-123 I PROCEDURËS PENALE

Neni 395 Reformatio in Peius

Në qoftë se është paraqitur ankesë vetëm në dobi të të akuzuarit, aktgjykimi përsa i përket cilësimit juridik të veprës dhe sanksionit penal nuk mund të ndryshohet në dëm të tij.

Pranueshmëria e kërkesës

23. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesit i kanë përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe Rregullore të punës.
24. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet neneve 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:
- “1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.
[...]
7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”*
25. Gjykata i referohet edhe nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh:
- “Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”*
26. Përveç kësaj, Gjykata i referohet rregullave 36 (1) (d) dhe 36 (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës, të cilët përcaktojnë:
- “(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse: (d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.”*
- (2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:*
- [...]
(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese, [...]
(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”*
27. Siç u përmend më lart, parashtruesit e kërkesës në thelb ankohen se gjykatat e rregullta pretendohet t’ua kenë shkelur të drejtat e tyre për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, të drejtën për mjet juridik dhe të drejtën e mbrojtjes gjyqësore, të garantuara me Kushtetutë.
28. Gjykata vëren se parashtruesit e kërkesës nuk kanë ofruar asnjë arsyetim procedural ose material në mbështetje të pretendimeve të tyre. Ata vetëm përmendin nene të Kushtetutës në lidhje me të drejtat e përmendura, pa dhënë shpjegime të mëtejshme rreth asaj se si dhe pse erdhi deri te shkeljet e pretenduara kushtetuese.
29. Parashtruesit e kërkesës më tej pretendojnë se në ankesën e tyre gjykatat e rregullta e ndryshuan vendimin për dënimin në dëm të tyre, përkatësisht, ata thirren në shkelje të parimit *refarmatio in peius*.

30. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se aktgjykimi i shkallës së parë është prishur nga Gjykata e Qarkut ngase është nxjerrë nga ana e një gjykate jo kompetente. Sa u përket ankesave tjera të të dyja palëve, ato nuk janë shqyrtuar, pasi që të dyja palëve u është dhënë mundësia që të paraqesin pretendimet e tyre në procedurën e rigjyimit.
31. Për më tepër, Gjykata vëren se pas ankesës së parashtruesve të kërkesës dhe kërkesës së tyre për mbrojtjen e ligjshmërisë, Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme refuzuan pretendimet e tyre për shkelje të Kodit penal dhe të Kodit të procedurës penale, duke mbështetur në tërësi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Pejë. Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme janë përgjigjur në të gjitha pretendimet e parashtruesve në lidhje me shkelje të Kodit penal dhe të Kodit të procedurës penale, dhe kanë dhënë arsyetime të qarta dhe konkluzione të sakta në bazë të gjendjes faktike që është vërtetuar në procedurën gjyqësore.
32. Në këtë drejtim, Gjykata konstaton se pretendimet që janë ngritur nga parashtruesit e kërkesës para kësaj Gjykate janë çështje të ligjshmërisë dhe jo të kushtetutshmërisë.
33. Në lidhje me këtë, Gjykata thekson se nuk është detyrë e saj që të merret me gabimet e fakteve ose të ligjit (ligjshmërisë), që pretendohet të jenë bërë nga Gjykata Supreme apo ndonjë gjykatë tjetër të shkallës më të ulët, përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmërisë).
34. Gjykata Kushtetuese më tej përsërit se nuk është detyrë e saj sipas Kushtetutës të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt, lidhur me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta. Roli i gjykatave të rregullta është që t'i interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih rastin *Akdivar kundër Turqisë*, nr. 21893/93, GJEDNJ, Aktgjykimi i 16 shtatorit 1996, paragrafi 65, gjithashtu, *mutatis mutandis*, shih rastin KI86/11, parashtruesi i kërkesës: *Milaim Berisha*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 5 prillit 2012). Fakti i thjeshtë se parashtruesit nuk janë të kënaqur me rezultatin e procedurës në rastin e tyre, nuk mund të ngrejë një pretendim të argumentueshëm për shkeljen e të drejtave të mbrojtura me Kushtetutë.
35. Gjykata Kushtetuese vetëm mund të shqyrtojë nëse provat janë paraqitur në mënyrë të drejtë dhe nëse procedurat në përgjithësi, të shikuara në tërësinë e tyre, janë mbajtur në mënyrë të tillë saqë parashtruesit e kërkesës të kenë pasur gjykim të drejtë (Shih rastin *Khan kundër Mbretërisë së Bashkuar*, aplikacioni nr. 35394/97, paragrafët 34-35, GJEDNJ, Aktgjykimi i 12 majit 2000).
36. Lidhur me këtë, Gjykata i referohet arsyetimit të Gjykatës Supreme në përgjigje të pretendimeve të parashtruesve të kërkesës për shkeljet e Kodit penal dhe Kodit të procedurës penale që thuhet se janë kryer nga Gjykata e Apelit, kur e refuzoi ankesën e tyre si të pabazuar dhe e vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Pejë. Parashtruesit e kërkesës pretenduan në Gjykatën Supreme se “Duke qenë se aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë është anuluar dhe

nuk ka pasur ankesë të Prokurorit, ndërsa ankesa e përfaqësuesit të palës së dëmtuar ka qenë e palejuar, atëherë Gjykata Themelore në Pejë, duke vendosur si gjykatë e shkallës së parë në rigjykim të kësaj çështjeje ka qenë e detyruar të zbatojë parimin reformatio in peius të përcaktuar me nenin 395 të KPPK, sipas të cilit i akuzuari është i mbrojtur, nga çfarëdo veprimi që është më i pafavorshëm në drejtim të cilësimit më të rëndë të veprës penale apo vendimit për dënimin, në rastet kur është ushtruar ankesë vetëm në favor të tij.”

37. Në përgjigje të pretendimeve të tilla, Gjykata Supreme arsyetoi si në vijim:

“[...] Duke vlerësuar pretendimin se të dënuarit a janë dënuar në kundërshtim me parimin reformatio in peius nga Gjykata themelore në Pejë, kjo Gjykatë gjen se në rastin konkret nuk ka pasur ankesë vetëm në dobi të të dënuarve, por kemi ankesë edhe në dëm të të dënuarëve, meqenëse ankesa e përfaqësuesit të palës së dëmtuar ka qenë e ushtruar për shkak të vendimit për dënimin, çka edhe lejohet në rastet kur kemi të bëjmë me veprat penale kundër jetës dhe trupit, Fakti se të dënuarit konsiderojnë se ankesa e paraqitur nga pala e dëmtuar është dashur të hudhet, meqenëse nga përmbajtja shihet se ankesa është paraqitur edhe për bazën sa i përket shkeljeve të ligjit penal, është çështje e cila fare nuk u shqyrtua dhe gjykata e shkallës së dytë ka vendosur sipas detyrës zyrtare të anulojë aktgjykimin për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale. Me këtë rast nuk janë shqyrtuar ankesat as të dënuarve dhe as të përfaqësuesit të palës së dëmtuar, andaj edhe nuk mund të themi se ka pasur ankesë vetëm në dobi të akuzuarit, përkundrazi kemi pasë edhe ankesë në dëm të të akuzuarve.”

38. Prandaj, në këtë rast, Gjykata konsideron se faktet e paraqitura nga parashtruesit e kërkesës në asnjë mënyrë nuk i arsyetojnë shkeljet e pretenduara të të drejtave kushtetuese të cilave ata u referohen, dhe ata nuk dëshmojnë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tyre.
39. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar dhe duhet të deklarohet e papranueshme në pajtim me rregullat 36 (1) (d) dhe 36 (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe me rregullat 36 1) (d) dhe (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 14 dhjetor 2016, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Ivan Čukalović

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

